

Corazón de padre, pel·lícula sobre Sant Josep

Daniel Arasa¹

La vigília del dia de Sant Josep de 2022 arribava a diversos cinemes d'Espanya el documental "Corazón de padre", sobre la figura del patriarca Sant Josep. Un documental sobre Sant Josep? Doncs, sí. Andrés Garrigó, el director d'aquesta pel·lícula, va voler fer un "documental" sobre Sant Josep. Aquí ho expliquem.

La característica elemental d'un documental és utilitzar materials trets de la realitat, i, quin material es pot trobar sobre un personatge que va viure fa 2.000 anys i del qual només es troben algunes referències en els escrits dels evangelistes Mateu i Lluc, de qui no coneixem ni tan sols una paraula pronunciada per ell, i que tampoc no va ocupar cap càrrec ni va ser persona amb influència social o econòmica?

Perquè els seus productors no la van anunciar i presentar com una pel·lícula de ficció. D'aquestes n'hi ha una bona quantitat sobre temes bíblics o relacionats amb Jesucrist, per la qual cosa també hi és present Josep, encara que sigui com a personatge secundari. Podria fer-se un film de ficció, essent Josep el protagonista, creant un entramat imaginari en base a les escassíssimes dades històriques disponibles. Però no, Andrés Garrigó, el director, va voler fer un "documental" sobre Sant Josep.

I ho ha aconseguit amb un bon resultat. Això sí, canviant el paradigma. No ha fet en absolut una aproximació historicobíblica sobre la figura de Sant Josep, sinó que ho ha centrat en la presència i actuació d'aquell gran sant en el món d'avui. Ho vehicula fent un recorregut per la devoció que arreu del planeta hi ha cap a ell, recollint testimonis tant del passat com presents. Hi suma aportacions de teòlegs estudiosos de l'aportació de Sant Josep a la història de la salvació com Josep Maria Alsina i religiosos de congregacions vinculades a aquest sant, així com un bon nombre de testimonis de tot tipus, laics la majoria, que han canviat la seva vida per la intervenció de Sant Josep. Els testimoniatges d'aquests darrers van des de la recomposició de matrimonis trencats a conversions espirituals sorprenents i extraordinàries o curacions probablement miraculoses de malalts molt greus o desnonats. Entre els testimonis hi ha l'artista català Xavier Bertomeu, el qual, com ho fa la també artista Elena Pilar, explica com va ser la seva conversió; o un jove que exercia la prostitució pels carrers de Barcelona i va regenerar la seva vida i la seva dignitat per la intervenció del sant; o el nord-americà Donald Calloway, que de ser un jove conflictiu va arribar a ser sacerdot catòlic.

Es podria sintetitzar dient que es fa un documental de Sant Josep que no se centra en un personatge que va existir a la història i va passar silenciosament i discreta, ni tampoc és la vida d'una figura amable i bucòlica del pessebre, sinó la d'un pare de tots, un pare molt especial amb el poder que deriva de ser al costat de Déu i per això pot ajudar a tothom, a milions de persones que viuen avui arreu del món. També se'l podria qualificar de documental sobre la devoció a Sant Josep en els temps moderns i els favors d'ell rebuts. O dir que és una obra filmica amb una idea i un objectius centrals: explicar com actua avui Sant Josep.

Per a la realització del documental els productors s'han desplaçat a indrets de tot el món seguint petjades de l'actuació de Sant Josep o de les accions de persones que a ell recorren. Hi surten llocs tan allunyats entre si com Itàlia, Estats Units, Canadà, Perú, Filipines, França... amb magnífiques imatges com les acolorides processons en honor del sant a Perú, el santuari de Sant Josep a l'illa de Cebú, a Filipines, o les peregrinacions al santuari de Cotignac, a la Provença. A Espanya s'han cercat llocs de la petjada de Sant Josep a les ciutats

d'Àvila, Toledo i Barcelona. A la ciutat comtal s'han gravat escenes i precioses imatges a Sant Josep de la Muntanya i a la Sagrada Família, però també es baixa als carrers del nucli urbà, al barri antic, on de nit els Joves de Sant Josep recorren els carrers atenent indigents i persones sense llar. Es recorda també la devoció cap al patriarca d'alguns sants de casa nostra, com Enric d'Ossó, fundador de la companyia de Santa Teresa, el qual el 1893 va publicar "Novísima Novena consagrada a honrar al incomparable Patriarca San José,

patrón de la Iglesia Universal”, a la portada del qual figurava una frase de Santa Teresa de Jesús: “Querria ver a todo el mundo devoto de mi señor y padre San José, por la gran experiencia que tengo de los bienes que alcanza de Dios. San José socorre en toda necesidad. Pruébelo quien no lo creyere”.

El conjunt de testimonis i imatges es complementa amb algunes recreacions històriques sobre la vida de Sant Josep, de les quals se n’ha encarregat el director Pablo Moreno, que ha dirigit altres films religiosos com *Claret* o *Un Dios prohibido*. Dos actors, Paco Pérez-Reus i Maria Gil, protagonitzen aquestes recreacions, encarnant Josep i Maria. No segueixen, però, una trama, sinó que són només una petita escenificació d’allò que segurament va ser la vida quotidiana de la família de Natzaret.

Com s’ha dit, la pel·lícula ha estat dirigida per Andrés Garrigó, president de Goya Producciones, el qual va declarar en la presentació que aquest film “completa el que podríem anomenar la trilogia de Goya Producciones: *Corazón ardiente*, *Fátima el último misterio*, i ara *Corazón de padre*, que representen, respectivament, Jesús, Maria i Josep, la Trinitat a la terra”. La pel·lícula ha estat distribuïda per Europeans Dreams Factory amb el suport promocional de Bosco Films.

És un film profund, que pot ajudar a molts a augmentar la devoció a Sant Josep. Promou fer-ho aprofundint, no es queda en una devoció sensiblera i superficial, sinó, ben al contrari, procura dirigir cap a Déu a través d’un cor de pare.

---

¹ Periodista i escriptor.